

Immanuel

De oorsprong van de naam Immanuel ligt in het Oude Testament. In Jesaja 7 lezen wij van een treffen van de profeet Jesaja met Achaz, de koning van Juda. Achaz, de zoon van Jotham en de vader van Hizkia, is een van de dieptepunten in het koningshuis van David. Hij overtrof zelfs de koningen van Noord-Israël in goddeloosheid. Vandaag is hij in grote nood. Twee koningen vechten met hem en gaan Jeruzalem belegeren. Bij een inspectietoetocht ontmoet hij de profeet Jesaja, die deze aanrukkende koningen vergelijkt met twee uitgebrande stukken brandhout en Achaz verzekert, dat hun plannen zullen teniet gemaakt worden. Hij krijgt er de vermaning bij: Indien gij niet gelooft, gij zult niet bevestigd worden.

Jesaja houdt een tweede toespraak tot deze koning, omdat hij het Woord des Heeren niet gelooft. Achaz krijgt verloop van de Heere een teken te vragen in de hoogte of in de diepte. Hij heeft het maar voor het zeggen! Wil hij dat de zon vooruit of achteruit gaat? Wil hij een opzienbarend teken in de diepte? Dat hij het zegge! Dan zal het gebeuren. Achaz weigert dit teken. Jesaja kan van een lesje krijgen. Want — zo zegt hij — ik zal het niet eisen en ik zal de HEERE niet verzoeken. Wat durft een zondaar, die 'vroom' wordt niet aan? De eigenlijke reden was een geheel andere. Achaz heeft het oog niet geslagen op de HEERE, maar op de koning van Assyrië. Deze zal hij kopen met zijn tempelgoud en andere schatten om zich deze twee koningen van het lijf te houden.

Jesaja is heilig verontwaardigd. Achaz maakt niet alleen de mensen moe, maar maakt — wat duizendmaal erger is — God moe. Wat is het ongeloof van toen en van nu anders dan de HEERE op de pijnbank leggen? Gaan wij zo de viering van het Kerstfeest tegemoet? Is uw antwoord op de prediking van de eeuwige liefde Gods, geopenbaard in de Heere Jezus Christus, nog altijd: dat is niet voor mij. Ik zal eerst moeten tonen hoe ernstig ik het meen? Weet u, dat u daarmee de HEERE beledigt? Achaz haatte de genade met een dodelijke haat. Met al ons zuchten en klagen, vertwijfeling en moedeloosheid kunnen wij genade Gods niet uitstaan. Want komt de genade dan is het uit met ons eigen lieve ik. Dan gaan wij aan het kruis en is het door de almachtige kracht van de genade gebeurd met de heerschappij van de zonde en van het ongeloof.

God laat Zich de wet niet voorschrijven door een mens, die niet meer is dan een mug. Hij gaat vrijmachtig Zijn gang door de geschiedenis en volvoert Zijn raad en welbehagen. Daarom — zegt Jesaja — zal de Heere Zelf u een teken geven; ziet een maagd zal zwanger worden en een Zoon baren en Zijn naam Immanuel heten (Jes. 7 : 14). De Heere Zelf! Om stil van te worden. Dat is evangelie, een blijde boodschap voor mensen, die God haten en zichzelf liefhebben. Wat doen wij anders dan ons zelf omhoog werken? Waarmee zijn wij anders bezig dan van de genade een hefboom maken om tot God te komen? God Zelf gaat een teken geven. Hij daalt af tot ons in het stof en vuil van onze verlorenheid en gaat woning maken bij de mens. Wat een genade en neerbuigende liefde tegenover hatelijke mensen. Zeg het eens: hebt u Hem ooit begeerd? Heeft God u er nooit op betrappt, dat u zei: Wijkt van mij, want aan de kennis van Uw wegen heb ik geen lust? God Zelf gaat een teken geven. Met dit geven is de Heere zuinig. Aan deze en gene geeft Hij een teken ter ondersteuning van het zwakke geloof. Aan het ongeloof weigert Hij een teken te geven, zowel bij Zijn kinderen (Zacharias) als bij Zijn vijanden (Farizeeën en Schriftgeleerden) geeft de Heere ongevraagd een teken.

Waarin bestaat dit teken? Ziet de maagd zal zwanger worden en een Zoon baren. Het is buiten elke kijf, dat deze bel ofte ten volle vervuld is in de geboorte van de Heere Jezus Christus uit Maria. De omgeving van onze tekst doet ons op gronden vermoeden, dat Achaz een voorlopige vervulling heeft meegemaakt in de geboorte van een kind, waarvan de moeder de geloofskracht had het te noemen met de naam Immanuel. Dat wil zeggen het geloof, dat de koning miste, werd gevonden bij deze moeder (wie dat ook geweest moge zijn). In de donkerste tijd was haar hoop gevestigd op God en Zijn belofte alleen. Want in vers 15 en 16 wordt gezegd, dat, voordat deze jongen groot geworden, de twee koningen verdreven zullen zijn.

Het kan dus (als zo vaak) een profetie met een dubbele bodem zijn. Wanneer de eerste bodem verwijderd is blijkt er een hele verdieping te zijn, die eerst na eeuwen zal bloot komen. De definitieve vervulling is er pas, wanneer Mattheüs schrijft (Matt. 1: 21): En dit alles is geschied, opdat vervuld worden hetgeen van de Heere gesproken is door de profeet: Ziet, de maagd zal zwanger worden en een Zoon baren en gij zult Zijn naam heten Immanuel. Bij de vervulling van deze profetie vervagen alle schaduwen en is het eigenlijke van de inhoud van deze belofte aan de orde.

Ziet! Let erop! Want als de Heere zegt ziet! gaat Hij geheimen onthullen die toch bij alle kenbaarheid geheimen blijven. Want is het geen geheim, dat Christus ontvangen is door de Heilige Geest en geboren is uit de maagd Maria? Trekt God Zelf geen scherm rond dit allerheiligst gebeuren, wanneer de Heilige Geest over Maria komt en de kracht des Allerhoogsten haar overschaduwet? Is het geen geheim, dat dat Heilige dat uit haar geboren werd Gods Zoon genoemd zou worden? Dit noemen wij de maagdelijke geboorte die in alle eeuwen tot en met de onze wordt weersproken. De tegenspraak hoort ook tot dit teken. Simeon heeft geprofeteerd: een teken, dat weersproken zal worden.

Vanwaar deze tegenspraak? Omdat in teken mede gegeven is onze verlorenheid. Daaraan wil elk mens voorbijgaan, maar de Heere niet. Daarom zitten wij vol verlangen om een of ander teken van Heere te ontvangen of allerlei wijsheid te vergaderen. Maar God richt Zijn teken op: de geboren, de gekruisigde en opgestane Zaligmaker. Dit teken zet Hij vlak voor u. U kunt er niet aan voorbijgaan. U bent er reeds mee gemerkt in Heilige Doop. Dit teken wil betekenis krijgen in uw leven. God wil, dat u dit teken, dat is het vleesgeworden Woord, omhelst. Laten wij vol eerbied en heilige huiver naar dit teken opzien. Want het onthult ons het Kind van het wonder. Hij is het Wonderkind bij uitnemendheid. Hij werd wat Hij niet was namelijk mens, en bleef die Hij was namelijk God. Hij kwam van boven en nam ons vlees en bloed aan. Hoe diep Hij ook in de gelijkheid van ons zondig vlees afdaalde, Hij is niet zoals u en ik in zonde ontvangen en geboren. Hij was heilig, onschuldig, onbesmet en afgezonderd van de zondaren.

Wilt u Hem dichterbij? Let dan op Zijn Naam: Immanuel! Dit betekent: Met ons God. Met ons is ook: bij ons. Hij is bij ons in de buurt komen wonen. Hij is in de burgerlijke stand ingeschreven. Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond. Denk u dit in: God, duizelingwekkend hoog, bij ons; dat is genade. God, uitschitterend in Zijn heerlijkheid, bij ons; dat is zaligheid. God, die een ontoegankelijk licht bewoont, bij ons. Zegt Christus niet: Ik ben het Licht der wereld? Die Mij volgt zal in de duisternis niet dwalen. Denk u in: God, almachtig en heilig, dodelijk voor wie Hem ontmoet, bij ons in de Immanuel, die eeuwen tevoren door de mond van Zijn vader David zong: Gij hebt Mij het lichaam toebereid. God uit God én vlees van ons vlees en been van ons gebeente. God! Want de Heere Jezus zei: Ik en de Vader zijn een, en tegelijk is Hij onze Broeder naar het vlees. In Hem is God tegenwoordig.

Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. Ja: God was in Christus... Kan het dichter?

Maar het is ook: met ons! Dat wil zeggen boordevol van genade en gunst. Dat is een wonder. Want God is tegen ons wanneer wij Zijn Zoon verwerpen. God is tegen ons wanneer wij in de zonde en in ons ongeloof leven. God is tegen ons wanneer wij op welke wijze dan ook onszelf proberen op de been te houden. Waar is Hij met ons? In Zijn Zoon: Immanuel. Wanneer leren wij dit? Wanneer wij dit woord tot alle mensen uitbreiden? Waarbij wij onszelf uiteraard insluiten? U moet niet met God en Zijn Woord spelen. God is met u wanneer u met God zijt. Wat dit inhoudt? Dat u niets meer bent dan reddeloos verloren zondaar. Niemand minder dan de Heilige Geest komt eraan te pas om ons stenen hart weg te nemen en ons een vlesens hart te geven. Hij breekt ons open en zet ons met al onze zwaarwichtigheid en met al onze lichtvaardigheid en met al onze huichelachtigheid te koop. God is met u wanneer u met God zijt! Dat betekent dat u God God laat en buigt onder zijn goddelijk gericht. Dat heeft Immanuel gedaan. Ten volle en geheel. Hij ligt nog veel lager dan u denkt. Hij ligt onder u. Zo diep is Hij er onderdoor gegaan. God met ons, dat is dat uw ogen geopend worden voor Hem, die de vaderlijke tegenwoordigheid en de vaderlijke gunst openbaart aan een verloren mens. God-met-ons in de Heilige Geest. Want deze Geest doet ons de geheimen van God opengaan.

Gij zult Zijn naam heten: Immanuel! Dat wil zeggen: erkennen, aannemen. God heeft Hem zo genoemd. Jozef en Maria ook. Zij zeiden na wat God voorzegt. Dat is het noemen van het geloof. Zalige bezigheid. Bent u er druk mee op deze dagen? Dan bloeit het wonder voor u open en zegt u: Heere, hoe bestaat het dat ik, een kind des toorns, op wie Gij aankomt met zwaard van Uw gerechtigheid, U mag noemen: God-met-ons! Dit wonder wordt u gepredikt en alleen de Heilige Geest ademt het geloof in ons hart. Onbeschrijfelijk, onuitputtelijk, ondoorgrondelijk is deze Naam! Hoor de psalmist zingen: Dit weet ik, dat God met mij is. Ik ben wel arm en ellendig, maar de Heere denkt aan mij. Bent u eenzaam? Vermoeid door de vele aanvechtingen? Hij is God-met-ons! Hij alleen maakt alles goed. Hebt u een zware weg voor u? Hij is met u, wanneer u door het water en het vuur gaat. Bent u ver van God en zielsbedroefd? Hebt u uw ondergang voor ogen? Hij, Immanuel, is dicht bij u. U weet Hem wel niet te vinden, maar Hij u -wel. Gods toorn rookt niet in eeuwigheid. Waar wij verbranden, daar is Hij verbrand! Waar wij moeten ondergaan, is Hij ondergegaan. Eer u het weet zet Hij uw hart op de wagen van het Evangelie! Hebt maar grote gedachten van Hem! Hoe groot is het wonder wanneer wij de profeet horen zeggen: Uw toorn is afgekeerd en Gij vertroost mij. Dat doet Hij nog! Bent u vlak bij de dood? Immanuel is voorgegaan. Ook in Zijn graf bleef Hij: God-met-ons. Ook in Zijn opstanding en hemelvaart en in Zijn zitten ter rechterhand Gods is en blijft Hij Immanuel.

Waarom kan Hij met ons zijn? Omdat God met Hem Was en is. Zeker — hoe diep het mysterie ook is — God was ook tegen Hem. Maar dan als Borg. Maar God was met Hem ook toen Hij tegen Hem was. Want Hij had Zijn eer en Zijn volk op het oog. Altijd zegt Hij: Deze is Mijn geliefde Zoon, hoort Hem! Hebt u Hem al zo genoemd? Achaz deed het niet. Hij had zichzelf te lief. Wie wel? Die zichzelf uitlevert aan God zonder enige voorwaarde. Dan gaan wij benoemen zoals God benoemt. Dan gaan wij heten, zoals God dit Kind laat heten.

Wie op zo'n grote zaligheid geen acht slaat en tegen God blijft kiezen, tot hem zegt de Heere: Kom terug op deze rampzalige keus! Want wie de Zoon niet eert, eert de Vader niet. Maar wie de Zoon eert, eert de Vader! In Immanuel geldt: De Vader heeft u lief. Dat is een zee van liefde waartoe de naam Immanuel de toegang geeft. Wanneer gouden de portalen zijn hoe zullen dan de zalen zijn? En gij zult Zijn naam heten: Immanuel!

Zoetermeer. G. Boer

Bron: Waarheidvriend december 1972